

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku R. P.

o wpis prawa dzierżawy w księdze wieczystej

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 14 maja 2015 r. sygn. akt Dz. Kw. (...)

w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił wniosek R. P. o zwolnienie go od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu podał, że sytuacja materialna i rodzinna wnioskodawcy a zwłaszcza wysokość otrzymywanej renty pozwala mu na uiszczenie kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca domagając się jego uchylecia w całości gdyż, jak podał w zażaleniu, jego treść jest niezgodna ze stanem faktycznym i prawnym .

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zwolnienia od kosztów sądowych, zgodnie z art. 102 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Za zasadne należy uznać stanowisko sądu pierwszej instancji, że w przedmiotowej sprawie składający wniosek jest w stanie uiścić koszty sądowe bez uszczerbku w utrzymaniu siebie.

Wnioskodawca uzyskuje stały miesięczny dochód z tytułu renty w wysokości 2.398,10 zł. brutto nadto z tytułu zbieractwa surowców wtórnych uzyskuje miesięczne dochody w wysokości od 50 do 200 zł. Z otrzymywanej przez

wnioskodawcę renty komornik potrąca na poczet prowadzonej egzekucji 599,52 zł. Zaliczka na podatek dochodowy i składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest potrącana, wobec czego ZUS wypłaca skarżącemu kwotę 1.798,58 zł. miesięcznie. Skarżący nie ma nikogo na utrzymaniu. Na podkreślenie zasługuje też okoliczność, że na obecnym etapie postępowania wnioskodawca zobowiązany jest do uiszczenia jedynie opłaty od skargi na orzeczenie referendarza w wysokości 100 zł.

W związku z powyższym uznać należy, że stanowisko sądu pierwszej instancji, iż wniosek skarżącego o zwolnienie go od kosztów sądowych nie jest zasadny. Podkreślenia wymaga okoliczność, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc państwa (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24.09.1984 r. II CZ 104/84, Lex 8623). Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy, dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi dla utrzymania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.07.1980 r. I CZ 99/80, Lex 8257). Opłaty sądowe stanowią rodzaj danin publicznych. Zwolnienie od ponoszenia tego rodzaju danin stanowi odstępstwo od konstytucyjnego obowiązku ich powszechnego i równego ponoszenia. Zwolnieni mogą więc być stosowane w sytuacjach wyjątkowych. (por. postanowienie S.N. z dnia 19.03.2010 r. II PZ 34/09 Lex 603836).

W świetle powyższego uznać należy, że zażalenie wnioskodawcy nie jest uzasadnione i na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 i art. 13 § 2 k.p.c. należało postanowić jak wyżej.